

ничка колибка ? Това е курникътъ.

Лъвътъ безъ опашка подскокна и за единъ мигъ се намъри предъ малката дъсчена кжщичка. Надник-

на. Вжтре хъркаше старото куче Мурджо. Зайчето протегна лапичката си и докосна Мурджа по главата, но кучето спъше дълбоко и не усѣти гостенчето. Тогава Лъвъ

безъ опашка си наврѣ главата въ кучешката колибка и извика на Мурджовото ухо:

— Куку!

Мурджо скочи. Сграби зайчето съ голѣмитѣ си лапи и изрѣмжа:

— Що щешъ тука, зайче мустакато ?

— Дойдохъ да ми дадешъ едно яйце. Моля ти се, кокошко, дай едно яйце за болното Сребърно мустаче.

— Сбъркало си адреса. Азъ не съмъ кокошка. Кой те проводи

при мене ? Искамъ да му цѣлуна ржчицата.

— Проводи ме добрата каква Лиса опашата. — Кжде е тя ? — наостри уши Мурджо.

— Хе тамъ, трепи се, горката, да спаси една клетница отъ затвора.

Мурджо настрѣхна и тихо продума:

— Тая новина ти спаси невинната душичка. Почакай предъ колибката. Подирѣ малко ще получишъ яйце за болното си братче.

И като се промъкна крадешкомъ покрай плета, неусѣтно стигна до курника и се хвърли върху лисицата. Набърже ѝ съдра кожухчето. Кокошката се измъкна отъ курника ни жива, ни мъртва.

— Ти си мой благодетель, защото ми спаси живота ! — изкудукдяца тя на Мурджа.

— Най-напредъ за живота си трѣбва да благодаришъ на онова мъничко сжщество, което стои предъ колибката ми.

Кокошката се заклати къмъ кучешката колибка и, като видѣ зайчето, ахна :

— Що щѣшъ тука на вълка въ устата ?

— Чакамъ си яйцето.

— Яйце ли ? Заповѣдай ! — рече кокошката и, като се напъна, снесе едно яйце.

Зайчето погледна топлото яйце и поклати глава.

— Не го искамъ.

— Защо ?

— Зашто е бѣло. Мене ми трѣбва червено яйце.

Кокошката се намъри въ голѣмо затруднение, защото тя може-